

man ikke, og det synes jeg skal stå meget klart. Det er fint at få en debat om holdninger, men vi kan altså ikke lovgive om så runde tiltag, som der er tale om her.

Jens Heimbürger (KF):

Der er mange gode takter i hr. Frank Dahlgaards forslag, men selve debatten er på sin vis temmelig absurd.

Det, vi diskuterer her, er, at vi skal til at lovgive om, at folk skal passe deres arbejde, tænke sig om, bruge deres fornuft, opføre sig anstændigt over for deres medmennesker og i øvrigt gøre det, som de er sat til og får deres løn for.

Det ville være ret besynderligt, hvis vi skulle til at lovgive om det, for det burde allerede finde sted. Og hvis vi også skulle til at lovgive om, at kommunalbestyrelserne skal passe deres arbejde, ville vi fremstå i et lige så besynderligt lys. Men hr. Frank Dahlgaards forslag er ikke desto mindre relevant, og det sørgelige er jo, at vi har oplevet, hvorfor det er relevant.

Jeg er enig i synspunkterne om, at der skal gøres noget, men jeg tror ikke, vi herfra kan lovgive om, hvad der er god ledelse rundt omkring. Det kunne være, man rent faktisk nogle steder skulle have endnu bedre medarbejderfaciliteter, så man fik endnu bedre og endnu mere motiverede medarbejdere, men det må være op til den enkelte institution, for jeg tror ikke, der er ledelsesorakler nok her i huset til at kunne præcisere det.

Så uagtet jeg støtter hr. Frank Dahlgaards intentioner, uagtet jeg synes, debatten er smadder god, fordi den kaster lys over tingene, må jeg altså sige, at afviklingen af kaffepauser på plejehjem er ikke et anliggende for Folketinget.

Samtidig vil jeg anbefale, at der under alle omstændigheder ændres nogle andre ting i forslaget, f.eks. at alt skal ISO-9000-certificeres. Pjat – der er masser af steder, hvor den sunde fornuft allerede råder! Vi skal ikke ødelægge de steder, hvor tingene allerede fungerer, men vi skal have frem i lyset, hvor der er sjuskehoveder, og hvor der er dårlige kommunalbestyrelser.

Vi er positive over for intentionerne i forslaget, men kan ikke støtte det i denne udformning.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jo, men det, det drejer sig om, er, om man ikke alligevel kan lovgive sådan, at man i højere

grad får hjertet på det rette sted. Folk har jo hjertet på det rette sted. De skal bare bruge det. Og dér kan man måske lave nogle regler, noget gulerod og noget pisk, og give nogle incitamentsadfærdsskabende regler, som kan gøre det bedre.

Jeg synes, det er lidt svagt af Det Konservative Folkeparti, at man kører det på denne her måde. Det er vel samfundets allersvageste gruppe, vi her taler om. Gamle mennesker, som er på plejehjem i dag, er meget tungt plejekrævende og er fuldstændig afhængige af omsorg og af andre, og så er det altså bare noget med, at vi ikke kan lovgive om kaffepauser osv.

Det bærer præg af – jeg er nødt til at sige det – at hjemmearbejdet ikke er gjort godt nok, og det kan man måske ikke lovgive om herinde, men der er alligevel nogle regler.

(Kort bemærkning).

Jens Heimbürger (KF):

Jeg vil ikke deltage i uforskammetheder over for det ærede medlem af Folketinget, og jeg skal ikke stå og uddele karakterer til hr. Frank Dahlgaard. Jeg vil bare sige, at jeg rent faktisk synes, at der er flere gode ting i forslaget, men jeg mener altså, at detaljeringsgraden er nærmest pinlig, og derfor kan vi ikke støtte det.

Det er ikke ensbetydende med, at vi ikke kan gå ind for intentionerne, og det er ikke ensbetydende med, at Det Konservative Folkeparti ikke ønsker at diskutere kvalitetsstandarder og andre tiltag, men lad os se på det, når arbejdet fra hr. Frank Dahlgaards side måske er mere gennemført.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen der er jo ingen sammenhæng i det. På den ene side er intentionerne meget gode, på den anden side er det alt for detaljeret. Havde hr. Jens Heimbürger dog blot fulgt med i den offentlige debat, der har været, som jo har været med til at sætte det her i gang, for det var alarmerende eksempler, der kom frem, og de blev underbygget af bl.a. embedslægen i Århus, som talte om, at der mange steder var sådan nogle forhold fremme, at hun havde oplevet noget, der mindede om noget, som man sådan troede hørte hjemme i Rumænien.

Og så må man jo sætte ind med andet end gode intentioner. Så gælder det om at blive konkret, og så gælder det om at få noget på banen og forholde sig til det. Det synes jeg jeg har